

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

4. lipnja 2009. (*)

„Direktiva 94/25/EZ – Usklađivanje zakonodavstava – Rekreativna plovila – Zabrana uporabe osobnih plovila izvan javnih plovnih putova – Članci 28. UEZ-a i 30. UEZ-a – Mjere s istovrsnim učinkom – Pristup tržištu – Prepreka – Zaštita okoliša – Proporcionalnost”

U predmetu C-142/05,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 234. UEZ-a, koji je uputio Luleå tingsrätt (Prvostupanjski sud u Lulei, Švedska), odlukom od 22. veljače 2005., koju je Sud zaprimio 24. ožujka 2005., u postupku

Åklagaren

protiv

Percyja Mickelssona,

Joakima Roosa,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: C. W. A. Timmermans, predsjednik vijeća, J. Makarczyk, P. Kūris, G. Arestis (izvjestitelj) i J. Klučka, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: J. Swedenborg, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 13. srpnja 2006.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za P. Mickelssona i J. Roosa, P. Olofsson i H. Tiberg, *advokater*,
- za švedsku vladu, A. Kruse, u svojstvu agenta,
- za njemačku vladu, M. Lumma i U. Forsthoff, u svojstvu agenata,
- za austrijsku vladu, E. Riedl i G. Eberhard, u svojstvu agenata,
- za norvešku vladu, A. Eide, F. Platou Amble i G. Hanssen, u svojstvu agenata,
- za Komisiju Europskih zajednica, L. Ström van Lier i M. van Beek, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 14. prosinca 2006.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 28. UEZ-a do 30. UEZ-a i Direktive 94/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 1994. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s rekreacijskim plovilima (SL L 164, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 62., str. 36.), kako je izmijenjena Direktivom 2003/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 2003. (SL L 214, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 55., str. 56.) (dalje u tekstu „Direktiva 94/25”).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru kaznenog postupka koji je Åklagaren (Ured državnog odvjetnika) pokrenuo protiv P. Mickelssona i J. Roosa zbog nepoštovanja zabrane uporabe osobnih plovila na vodomlazni pogon (vodeni skuteri) koja je propisana u Uredbi 1993:1053 o uporabi vodenih skutera (förrordning (1993:1053) om användning av vattenskotter), kako je izmijenjena Uredbom 2004:607 (förrordning (2004:607)) (dalje u tekstu „nacionalna uredba”).

Pravni okvir

Pravo Zajednice

- 3 Druga uvodna izjava u preambuli Direktive 94/25 predviđa:

„[...] zakoni i drugi propisi na snazi u različitim državama članicama koji se odnose na sigurnosna svojstva rekreacijskih plovila razlikuju se u području primjene i sadržaju; [...] takve razlike mogu stvoriti prepreke u trgovini i nejednake uvjete tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu”.
- 4 Treća uvodna izjava u preambuli Direktive 94/25 predviđa:

„[...] je usklađivanje nacionalnog zakonodavstva jedini način otklanjanja zapreka slobodnoj trgovini; [...] pojedine države članice ne mogu postići taj cilj u zadovoljavajućoj mjeri; [...] ova direktiva samo predviđa bitne zahtjeve za slobodu kretanja rekreacijskih plovila”.
- 5 Članak 1. Direktive 94/25 određuje njezino područje primjene. Ta je odredba zamijenjena tekstom iz članka 1. Direktive 2003/44 koji je između ostalog proširio to područje primjene kako bi se uključila osobna plovila.
- 6 Članak 2. Direktive 94/25, pod naslovom „Stavljanje na tržište i stavljanje u uporabu” predviđa:

„1. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere da osiguraju da se proizvodi iz članka 1. stavka 1. ove Direktive mogu stavljati na tržište i staviti u uporabu u skladu s njihovom namjenom samo ako ne ugrožavaju sigurnost i zdravlje osoba, imovine i okoliša kada su ispravno sagrađeni i održavani.

2. Odredbe ove Direktive ne sprječavaju države članice da u skladu s Ugovorom donesu odredbe u vezi s plovidbom određenim vodama u svrhu zaštite okoliša, ustroja vodnih putova i osiguranja sigurnosti na vodnim putovima, pod uvjetom da ne zahtijevaju preinake na plovilu koje je u skladu s ovom Direktivom.”

7 Članak 4. stavak 1. Direktive 94/25, kako je izmijenjena Direktivom 2003/44, predviđa:

„Države članice ne zabranjuju, ograničavaju ili sprječavaju na svojim područjima stavljanje na tržište i stavljanje u uporabu proizvoda iz članka 1. stavka 1. koji nose oznaku sukladnosti CE iz Priloga IV., a koji pokazuje njihovu usklađenost sa svim odredbama ove Direktive, uključujući postupke sukladnosti propisane u poglavlju II.”

8 Članak 3. stavak 1. Direktive 2003/44 predviđa:

„Prije 30. lipnja 2004. države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Države članice primjenjuju takve mjere od 1. siječnja 2005.”

Nacionalno pravo

9 Nacionalna uredba stupila je na snagu 15. srpnja 2004.

10 Članak 1. te uredbe predviđa:

„U skladu s ovom uredbom osobno plovilo [vodeni skuter] se definira kao plovilo dužine manje od 4 m koje (1) koristi motor s unutarnjim sagorijevanjem čiji je primarni izvor pogona vodna turbina i (2) dizajniran je tako da njime upravlja osoba ili osobe koje sjede, stoje ili kleče na njegovom trupu, a ne u njegovoj unutrašnjosti.”

11 Članak 2. te uredbe predviđa:

„Osobna plovila se mogu upotrebljavati samo na javnim plovnim putovima i na vodenim površinama navedenim u članku 3. stavku 1.”

12 Članak 3. nacionalne uredbe predviđa:

„Lokalne vlasti (länsstyrelsen) mogu donijeti pravila u vezi s regionalnim vodama koje nisu javni plovni putovi na kojima se mogu koristiti osobna plovila. Takva pravila se u svakom slučaju moraju odrediti za:

(1) vodene površine koje su toliko izložene utjecaju aktivnosti čovjeka da se za dodatnu buku i druge smetnje zbog uporabe osobnih plovila ne može smatrati da predstavljaju značajnu smetnju za zajednicu ili za okoliš;

(2) vodene površine koje se ne nalaze u neposrednoj blizini stambenih područja ili područja kuća za odmor i koje imaju manju vrijednost za očuvanje prirodnog i kulturnog okoliša, biološke raznolikosti, života u prirodi, rekreacijski i profesionalni ribolov, i

(3) druge vodene površine na kojima uporaba osobnih plovila ne uzrokuje smetnju zajednici kroz buku ili druge smetnje i ne predstavlja znatan rizik povrede ili smetnje biljnom i životinjskom svijetu ili širenja zaraznih bolesti.

Länsstyrelsen može također donijeti pravila o određivanju javnih plovnih putova za uporabu osobnih plovila ako je to potrebno da bi se izbjegle smetnje i rizici ozljeda iz točke 3. prvog podstavka i o ulazima na javne plovne putove te izlazima iz njih.”

- 13 U skladu s člankom 5. nacionalne uredbe globom će se kazniti onaj tko upravlja osobnim plovilom u suprotnosti s člancima 2. ili 3.b ove uredbe ili s pravilima izdanim na temelju članka 3.

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 14 Ured državnog odvjetnika pokrenuo je postupak pred Luleå tingsrätt (Županijski sud Luleå) protiv P. Mickelssona i J. Roosa jer su 8. kolovoza 2004., kršeći nacionalnu uredbu, upravljali osobnim plovilom u vodama izvan javnih plovnih putova. Optuženi ne osporavaju te činjenice već tvrde da je primjena te uredbe u suprotnosti s člankom 28. UEZ-a i Direktivom 94/25.

- 15 U tim je okolnostima Luleå tingsrätt odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća dva prethodna pitanja:

„1. (a) Jesu li člancima 28. UEZ-a do 30. UEZ-a protivne odredbe nacionalnog prava, kao što su one u [nacionalnoj] uredbi, koje zabranjuju uporabu osobnih plovila izvan javnih plovnih putova ili vodenih površina na kojima su lokalna tijela dozvolila uporabu?

(b) Je li na neki drugi način člancima 28. UEZ-a do 30. UEZ-a protivno da država članica odredbe takve vrste primjenjuje tako da uporabu osobnih plovila zabranjuje i na vodenim površinama za koje lokalna tijela još nisu odlučila treba li takvu uporabu dozvoliti ili ne?

2. Jesu li Direktivi [94/25] protivne gore navedene nacionalne odredbe koje zabranjuju uporabu osobnih plovila?”

O prethodnim pitanjima

- 16 Svojim pitanjima, koje je primjereno proučiti zajedno, nacionalni sud u biti pita treba li Direktivu 94/25 ili, prema potrebi, članke 28. UEZ-a i 30. UEZ-a tumačiti tako da im je protivna nacionalna uredba, kao što je ona iz glavnog postupka, koja zabranjuje uporabu osobnih plovila izvan određenih plovnih putova.

Tumačenje Direktive 94/25

- 17 Izmjenom prvotne verzije članka 1. Direktive 94/25, Direktiva 2003/44 proširila je područje primjene te prve direktive da bi između ostaloga uključila osobna plovila.
- 18 U skladu s člankom 3. stavkom 1. Direktive 2003/44 države članice su morale donijeti zakone i druge propise kako bi se uskladile sa zahtjevima te direktive do 30. lipnja 2004. Države članice bile su dužne te mjere primjenjivati od 1. siječnja 2005.
- 19 Iz toga proizlazi da se Direktiva 2003/44 nije primjenjivala u vrijeme kada su nastali događaji iz glavnog postupka koji uključuju osobna plovila.
- 20 Osim toga, članak 2. stavak 2. Direktive 94/25 navodi da njezine odredbe ne sprečavaju države članice da u skladu s Ugovorom donesu odredbe u vezi s plovidbom u određenim vodama u svrhu zaštite okoliša, ustroja vodnih putova i osiguranja sigurnosti na vodnim putovima, pod uvjetom da ne zahtijevaju preinake na plovidlu koje je u skladu s tom direktivom.
- 21 Tako u skladu s njezinim člankom 2. stavkom 2. toj direktivi nisu protivne nacionalne odredbe koje zbog zaštite okoliša zabranjuju uporabu osobnih plovila u određenim vodama, ako te odredbe nisu u suprotnosti s odredbama iz Ugovora.
- 22 Nacionalna uredba iz glavnog postupka pripada kategoriji nacionalnih mjera iz članka 2. stavka 2. Direktive 94/25. Ta uredba predviđa načelnu zabranu uporabe osobnih plovila izvan javnih plovnih putova. U skladu s prvim podstavkom članka 3. te uredbe, länsstyrelsen može odrediti za pokrajinu vodene površine izvan javnih plovnih putova na kojima se mogu upotrebljavati osobna plovila. Međutim, länsstyrelsen u tom smislu ima obvezu usvojiti odredbe o vodama iz točaka od 1. do 3. članka 3. te uredbe.
- 23 Zato je potrebno proučiti jesu li člancima 28. UEZ-a i 30. UEZ-a protivna nacionalna pravila, kao što su ona iz glavnog postupka.

Tumačenje članaka 28. UEZ-a i 30. UEZ-a

- 24 Valja podsjetiti da mjere koje poduzimaju države članice, a čiji je cilj ili učinak manje povoljni tretman robe koja dolaze iz drugih država članica kao i, ako nacionalna zakonodavstva nisu usklađena, prepreke slobodnom kretanju roba, koje su posljedica primjene, na robu koja dolazi iz drugih država članica gdje je zakonito proizvedena i stavljena u promet, pravila koja utvrđuju zahtjeve koje takva roba mora ispunjavati, čak i ako se ta pravila primjenjuju jednako na sve proizvode, treba smatrati „mjerama s učinkom istovrsnim količinskim ograničenjima uvoza” u smislu članka 28. UEZ-a (vidjeti u tom smislu presudu od 20. veljače 1979., Rewe-Zentral (Cassis de Dijon), 120/78, Zb., str. 649., t. 6., 14. i 15.; od 26. lipnja 1997., Familiapress, C-368/95, Zb., str. I-3689., t. 8.; i od 11. prosinca 2003., Deutscher Apothekerverband, C-322/01, Zb., str. I-14887., t. 67.). Svaka druga mjera koja sprečava pristup proizvodima s podrijetlom iz drugih država članica spada također u taj pojam. (vidjeti presudu od 10. veljače 2009., Komisija/Italija, C-110/05, I-519., t. 37.).
- 25 Iz spisa upućenog Sudu očito je da u trenutku nastanka činjenica iz glavnog postupka niti jedna vodena površina nije bila određena za plovidbu osobnih plovila i stoga je uporaba osobnih plovila bila dozvoljena samo na javnim plovnim putovima. Međutim, optuženi u glavnom postupku i Komisija Europskih zajednica tvrde da su ti putovi

namijenjeni teškom prometu komercijalne naravi zbog čega je uporaba osobnih plovila opasna i da se u svakom slučaju najveći dio švedskih plovnih voda nalazi izvan tih putova. Stvarne mogućnosti za uporabu osobnih plovila u Švedskoj su stoga marginalne.

- 26 Čak i ako predmetne nacionalne odredbe nemaju za cilj ili učinak lošiji tretman robe koja dolazi iz drugih država članica, što treba provjeriti nacionalni sud, ograničenje koje nameću uporabi proizvoda na državnom području države članice može, ovisno o njegovom području primjene, imati znatan utjecaj na ponašanje korisnika, što zauzvrat može utjecati na pristup tog proizvoda na tržište te države članice (vidjeti u tom smislu presudu Komisija/Italija, t. 56.).
- 27 Korisnici, znajući da je uporaba koja se tom odredbom dozvoljava vrlo ograničena, imaju samo ograničeni interes za kupnju tog proizvoda (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu Komisija/Italija, t. 57.).
- 28 U tom smislu, kada nacionalne odredbe za određivanje voda i plovnih putova imaju učinak spriječiti korisnike osobnih plovila da ih upotrebljavaju na način koji je odgovarajući i u skladu s njihovom namjenom ili znatno ograničiti njihovu uporabu, što je na nacionalnom sudu da provjeri, takve odredbe imaju učinak sprečavanja pristupa dotičnom domaćem tržištu i stoga, osim u slučaju obrazloženja na temelju članka 30. UEZ-a ili nužnih zahtjeva od javnog interesa, one predstavljaju mjere s učinkom istovrsnim količinskom ograničenju uvoza, a te su zabranjene člankom 28. UEZ-a.
- 29 Osim toga, u oba slučaja nacionalna odredba mora biti primjerena za osiguranje postizanja željenog cilja i ne smije prelaziti ono što je potrebno da bi ga se postiglo (vidjeti prethodnu navedenu presudu Komisija/Italija, t. 59. i navedenu sudsku praksu).
- 30 Švedska vlada tvrdi da je nacionalna uredba opravdana ciljem zaštite okoliša i ciljevima iz članka 30. UEZ-a. Ograničenje uporabe osobnih plovila na određenim vodenim površinama omogućava, između ostalog, spriječiti neprihvatljive smetnje za okoliš. Uporaba osobnih plovila ima negativne posljedice za životinjski svijet, a posebno kada se takvo plovilo dugotrajno koristi na manjoj površini ili vozi velikom brzinom. Buka kao takva ometa ljude i životinje, a posebno određene zaštićene vrste ptica. Osim toga, prijevoz osobnih plovila jednostavan je pa olakšava širenje bolesti životinja.
- 31 Valja naglasiti da u skladu s člankom 30. UEZ-a, članak 28. UEZ-a nije prepreka za zabrane ni ograničenja uvoza koji su opravdani, između ostaloga, razlozima zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili očuvanja bilja.
- 32 Osim toga, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, nacionalne mjere koje mogu ograničiti trgovinu unutar Zajednice mogu se, među ostalim, opravdati ciljem zaštite okoliša, pod uvjetom da su dotične mjere razmjerne željenom cilju (vidjeti presudu od 11. prosinca 2008., Komisija/Austrija, C-524/07, t. 57. i navedenu sudsku praksu).
- 33 S obzirom na to da su zaštita okoliša s jedne strane i zaštita zdravlja i života ljudi, životinja te očuvanje bilja s druge strane, u ovom slučaju usko povezani ciljevi, valja ih proučiti zajedno kako bi se procijenilo je li uredba, kao što je ona iz glavnog postupka, opravdana.

- 34 Nije sporno da je ograničenje ili zabrana uporabe osobnih plovila odgovarajuća mjera u smislu osiguranja zaštite okoliša. Međutim, kako bi se nacionalna uredba mogla smatrati utemeljenom, također je na nacionalnim tijelima da dokažu da njezini ograničavajući učinci na slobodno kretanje robe ne prelaze ono što je potrebno za postizanje tog cilja.
- 35 Švedska vlada tvrdi da ta zabrana uporabe osobnih plovila ostavlja korisnicima tih plovila najmanje 300 javnih plovnih putova na švedskoj obali i na velikim jezerima, što predstavlja vrlo široko područje. Osim toga, geografski položaj tih vodenih površina u Švedskoj isključuje mjere čije je područje primjene drukčije od područja primjene odredaba iz nacionalne uredbe iz glavnog postupka.
- 36 U tom smislu, iako u ovom slučaju nije isključeno da se određena razina zaštite okoliša može osigurati mjerama drukčijima od zabrane iz članka 2. nacionalne uredbe, ostaje činjenica da se državama članicama ne može oduzeti mogućnost da cilj, kao što je zaštita okoliša, ostvare uvođenjem općih pravila koja su potrebna zbog posebnih geografskih okolnosti dotične države članice, a koja nacionalna tijela jednostavno primjenjuju i nadziru (vidjeti analogno presudu Komisija/Italija, t. 67.).
- 37 Nacionalna uredba predviđa opću zabranu korištenja osobnih plovila izvan javnih plovnih putova, osim ako länsstyrelsen izvan tih putova ne odredi vodene površine na kojima se osobna plovila mogu upotrebljavati. U tom smislu, länsstyrelsen treba u skladu s člankom 3. nacionalne uredbe takva pravila donijeti pod uvjetima iz tog članka.
- 38 U pogledu navodne nužnosti dotične mjere stoga valja ustanoviti da sami tekst nacionalne uredbe ukazuje na to da se u vodama koje su kao takve određene tim provedbenim mjerama osobna plovila smiju upotrebljavati a da to ne znači neprihvatljive rizike ili štetna djelovanja na okoliš. Proizlazi da opća zabrana uporabe takvih proizvoda izvan javnih plovnih putova predstavlja mjeru koja prelazi ono što je potrebno za postizanje cilja zaštite okoliša.
- 39 Uredba kao što je ona iz glavnog postupka može se načelno smatrati razmjernom pod uvjetom da se, prvo, od nadležnih tijela zahtijeva donošenje takvih provedbenih mjera, drugo, da ta tijela uistinu izvršavaju ovlasti koje su im dane u tom pogledu i da odrede vodene površine koje ispunjavaju uvjete iz nacionalne uredbe i na kraju, da se takve mjere donesu u razumnom roku nakon stupanja na snagu te uredbe.
- 40 Stoga se, pod uvjetom da su ispunjeni gore navedeni uvjeti, nacionalna uredba iz glavnog postupka može opravdati ciljem zaštite okoliša. Na nacionalnom je sudu da provjeri jesu li ti uvjeti ispunjeni u glavnom postupku.
- 41 U tom smislu, valja upozoriti da u postupku određenom u članku 234. UEZ-a, koji se temelji na jasnom razdvajanju funkcija između nacionalnih sudova i Suda Europske unije, bilo koja ocjena činjenica u predmetu je stvar nacionalnog suda (presuda od 14. veljače 2008., Varec, C-450/06, Zb., str. I-581., t. 23.). Međutim, kako bi nacionalnom sudu dao koristan odgovor, Sud može u ozračju suradnje s nacionalnim sudovima dati sve smjernice za koje smatra da su potrebne (vidjeti osobito presudu od 1. srpnja 2008., MOTOE, C-49/07, Zb. I-4863., t. 30.).
- 42 U trenutku nastanka činjenica iz glavnog postupka nacionalna uredba bila je na snazi približno tek tri tjedna. Činjenica da mjere za provedbu te uredbe nisu bile donesene tek

što je uredba stupila na snagu ne bi smjela nužno utjecati na njezinu proporcionalnost, jer nacionalno tijelo nije imalo dovoljno vremena za pripremu dotičnih mjera, a na nacionalnom sudu je da te okolnosti provjeri.

- 43 Osim toga, ako bi nacionalni sud morao ustanoviti da su provedbene mjere donesene u razumnom roku, ali nakon stvarnih događaja iz glavnog postupka i da kao plovne putove određuju vode u kojima su optuženici iz glavnog postupka upravljali osobnim plovilom, zbog čega je protiv njih pokrenut postupak, tada bi, kako bi nacionalne odredbe ostale proporcionalne i stoga opravdane u smislu zaštite okoliša, optuženicima trebalo biti dozvoljeno da se pozovu na tu određenost, a to je u skladu s općim načelom prava Zajednice o retroaktivnoj primjeni najpovoljnijeg kaznenog zakona i najblaže kazne (vidjeti u tom smislu presudu od 3. svibnja 2005., Berlusconi i dr., C-387/02, C-391/02 i C-403/02, Zb., str. I-3565., t. 68.).
- 44 S obzirom na gore navedeno, na postavljena pitanja valja odgovoriti da Direktivi 94/25, kako je izmijenjena Direktivom 2003/44, nije protivna nacionalna uredba koja zbog razloga zaštite okoliša zabranjuje uporabu osobnih plovila izvan određenih plovnih putova. Člancima 28. UEZ-a i 30. UEZ-a takva nacionalna uredba nije protivna pod uvjetom:
- da su nadležna nacionalna tijela dužna donijeti provedbene mjere kako bi se izvan javnih plovnih putova odredile vodene površine na kojima se mogu upotrebljavati osobna plovila;
 - su ta tijela stvarno izvršavala ovlasti koje su im dane u tom smislu i odredila vode koje ispunjavaju uvjet iz nacionalne uredbe, i
 - da su takve mjere usvojene u razumnom roku nakon stupanja na snagu te uredbe.

Na nacionalnom sudu je da utvrdi jesu li u glavnom postupku ti uvjeti ispunjeni.

Troškovi

- 45 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog,

Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Direktivi 94/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 1994. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s rekreativnim plovilima, kako je izmijenjena Direktivom 2003/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 2003., nije protivna nacionalna uredba koja zbog razloga zaštite okoliša zabranjuje uporabu osobnih plovila izvan određenih plovnih putova.

Člancima 28. UEZ-a i 30. UEZ-a takva nacionalna uredba nije protivna pod uvjetom:

- da su nadležna nacionalna tijela dužna donijeti provedbene mjere kako bi se izvan javnih plovnih putova odredile vodene površine na kojima se mogu upotrebljavati osobna plovila;**
- da su tijela stvarno izvršavala ovlasti koje su im dane u tom smislu i odredila vode koje ispunjavaju uvjet iz nacionalne uredbe, i**
- da su takve mjere usvojene u razumnom roku nakon stupanja na snagu te uredbe.**

Na nacionalnom sudu je da utvrdi jesu li u glavnom postupku ti uvjeti ispunjeni.

[Potpisi]

* Jezik postupka: švedski